

Наше життя

Любомльська районна громадсько-політична газета

№66 (7601) ♦ Четвер, 9 вересня 1999 року ♦ Ціна договірна

ПЕРШИЙ В ОБЛАСТІ

В Любомльському міжгосподарському спеціалізованому лісгосподарському підприємстві відбувся обласний семінар по підбиттю підсумків роботи за 7 місяців поточного року. На нього з'їхалися директори, головні економісти і бухгалтери ідентичних підприємств області. А також начальник відділу лісопних промислів АПК Волині Михайло Стецюк, інші представники АПК.

Вступним словом розпочав семінар голова райдержадміністрації Володимир Скляничук, який охарактеризував соціально-економічний стан району і особливо відзначив здобуті міжгосподарського лісгоспу. Потім презентував господарство, яким керує уже 12 років, директор лісгоспу Микола Повшук. Його працелюбність, активність, невтомний пошук для роз-

ширення виробництва будять прагнення у всього колективу. Адже тут зарплата виплачується вчасно, а це найголовніший стимул до праці. З гордістю показував Микола Олександрович гостям доглянуті посадки, рубки догляду, цехи і зокрема; консервний. Тут уже не перший рік успішно переробляють полуницю, яблука сливи. Останніх вже прийнято понад 3 тонни, а планують в десять разів більше по ціні 30-40 копійок, по 20 копійок за кілограм закупають яблука. В розпалі і заготівля грибів, яких в лісгоспі планують переробити на консерви до 20 тонн. І реалізують на Україні. А ось солодкі пюре і джеми переважно експортують в сусідню Білорусь за договорами. Останніми роками лісгосп зміло веде і рільництво, беручи землю в оренду в

сільських господарствах району, вирощує бичків. Словом, це не видно межі в діяльності лісгоспу. Вона різнобічна і, що відрадно, приносить вигоду. А про це свідчать показники. Але не будемо перевтомлювати нашого читача цифрами. Конкретніше ще розповімо на сторінках нашої газети. Скажу найголовніше: про визнання господарської майстерності директора лісгоспу і працюючого колективу. На обласному семінарі міжгосподарський лісгосп було нагороджено грамотою за зайняте перше місце в області по основних показниках виробничої діяльності. Вітаємо!

І додаю, що, ділячись думками від побаченого в лісгоспі, учасники семінару зробили єдиний висновок: тільки праця приносить задоволення, тільки праця дарує лавровий віночок трударям.

Валентина ХВАС

Назустріч ювілею

ДЕРЖАВА
СТАВАЛА
НА НОГИ...

Так коротко можна охарактеризувати наступне десятиліття, точніше 50-ті роки. Післявоєнний час був дуже жорстким, вимогливим. Тодішні керівники Союзу РСР розуміли, що тільки високою дисципліною у праці і виконанні всіх рішень можна підняти країну з розрухи. Саме це і відбувалося, наче в дзеркалі, вся преса і районна також. Владас у епі багато критики і через кілька номерів обоє мовою реагування на такий виступ. Широко інформували про справи колгоспні, нащадно критикується ледарі, злодії. Вісно кожного газетного номера (це на першій сторінці праворуч від назви газети — авт.) було заповнено злословними закликами чи інформацією, до якої приверталась увага. Наприклад, 26 січня 1950 року було написано: «26 років ми живемо і працюємо без Леніна...». Мабуть, людям в усі часи потрібні кумири, які піднімали дух, віру, утверджували і зміцнювали моральні цінності, набуті попередніми десятиліттями. На жаль, нинішні будівники держави Україна цього поки що не врахували.

Ось тільки кілька штрихів в газеті «Новий шлях» — органу Любомльського районного комітету Компартії України та районної ради депутатів трудящих Волинської області, в 50-тих роках.

КІНОПЕРЕСУВКА В СЕЛАХ

В квітні цього року кінопересувка №119, де кіномеханіком тов. Новосад, обслуговувала села Бірча, Сябли, Підгородні, Запілля та інші. Селляни побачили художній фільм «Сталинградська битва» II серія та «Наталка Полтавка».

ЗАКРИЛИ СІБУ ЧУМІЗИ

Цього року вперше в нашій артілі ми посіяли чумизу. З перших днів весняних робіт колгоспники добре обробили грунт під посів чумизи, завдяки достатню кількості мінеральних та місцевих добрив.

Тракторист Микола Мартинюк на тракторі ХТЗ-НАТІ на високому агротехнічному рівні провів оранку ґрунту і сівби чумизи. Колгоспники нашої артілі впевнені в тому, що нова культура дасть високий урожай.

К. ДЯЧУК,

артіль імені Ворошилова (16 квітня 1950р.)

Чіткими є такі промовисті заголовки, в яких ритм трудовий: «До першого травня буде збудований цегельний завод в артілі «Радянський прикордонник»; «Зростає ферма великої рогатої худоби в артілі імені Хрущова»; «Побудували новий хурятник в артілі імені Сталіна»; «Молодь села Кути посадила фруктові дерева і готує до першого травня п'єсу «Галиночка»...

Піонери та учні збирають колоски в артілі імені Хрущова, щоб залобити втрач на збиранні зернових... Збрано вже біля тридцяти кілограмів колосків.

А. МИХАЛЬЧУК,

голова колгоспу (20 липня 1950 року)

ОБОВ'ЯЗКОВЕ РІШЕННЯ ВИКОНКОМУ ЛЮБОМЛЬСЬКОЇ РАЙОННОЇ РАДИ ДЕПУТАТІВ ТРУДЯЩИХ ВІД 1 ЧЕРВНЯ 1950 РОКУ.

«...З метою поліпшення заготівель шкур-сировини і її якості... заборонити всім колгоспам, колгоспникам і одноосібним господарствам, торговим організаціям подвійний забій великої рогатої худоби, овець, свиней, жз з обов'язковим забоем на державній бойні і зняттям шкури із свиней, заборонити на ринках продаж сала і м'яса з ошпареною шкірою...»

(Витяги з рішення, червень, 1950 р.)

II РАЙОННА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ВИСТАВКА

Сьогодні в місті Любомлі о 19 годині ранку відкривається II районна сільськогосподарська виставка. Відвідувачі виставки оглянуть експонати різних сільськогосподарських культур та тваринництва, що представлені від 21 колгоспу району.

(17 вересня 1950 року)

Увагу привертає нині і добрика інформації під загальною рубрикою «Безробіття — страшний супутник капіталізму», де серед таких називаються Австрія, Італія, Західна Німеччина, Франція, США...

Цікаво і те, що за 50-ті роки випускали п'ять редакторів: В. Кушнін, Ф. Важничий, А. Кульчицький, А. Зінченко. Останній — Андрій Андрійович Зінченко пізніше був заступником редактора і в кінці 70-х років пішов на пенсію. Нині мешкає в Києві.

Підготувала Валентина ХВАС.

УКРАЇНА БУДЕ МІЦНОЮ

У складі делегації від Волинської області голова Любомльської ради П.У. МОХНЮК брав участь у святкуванні 8-річчя незалежності України в Києві.

Своїми враженнями він поділився з нашим кореспондентом:

НАШІ ІНТЕРВ'Ю

— Я дуже радий, що мені випала така нагода побувати на святкуванні в столиці. 23 серпня о 14-й годині в столичному Палаці «Україна» відбулися урочисті збори з участю делегацій усіх областей України. З доповіддю виступив Президент України Л.Д. Кучма. Він назвав кращих працівників народногосподарського комплексу України, яких запрошували на сцену і вручали букети живих квітів. А потім відбувся святковий концерт на якому були представлені аматори сцени з усіх кутків України. Волинь представляв Василь Зінкевич. Ми усі були зачаровані його співом, слухаючи нашого волинського солов'яка, гордились ним і раділи за нього...

Урочистості продовжилися наступного дня о десятій годині на славному Хрещатику військовим парадом. Чисельними колонами пройшли всі роди військ, згодом парад продовжили 128 одиниць військової техніки — від танків, зенітної артилерії до літаків.

Як відзначив у своєму виступі Президент України Л.Д. Кучма, підсумки восьмої річчя незалежності українського народу дають нам підстави говорити, що Україна є рівноправною державою в європейському і світовому товариствах. Ми маємо право уже сьогодні говорити, що Україна буде міцною, єдиною будувати своє життя щасливим, можливим, мирним, будувати згуртованою сім'єю, бо ми знаємо як це робити.

Урочистості, які відбулися в столиці, додали нам впевненості в правильному напрямку дій Президента, уряду держави на зміцнення позицій України в Європі і у світі, на покращення добробуту наших людей попри всі старання тих сил, які не хочуть стабільності для України.

Український народ хоче миру, чесно оцінки своєї праці і справедливо соціального захисту. І разом ми цього обов'язково досягнемо і зробимо.

Розмовляла
Нодія БОЯРЧУК.

ЗВЕДЕННЯ про підготовку ґрунту та сівбу озимини на зерно і зелений корм в КСП району на 6 вересня 1999 року (в проц. до наміченого)

Господарства	Підготовлено ґрунту	Посіяно озимих
«Зоря»	100	65,8
«Кусніщенський»	81,7	—
м. Чаласка	66,7	57,8
м. Ватутіна	60	—
«Колос»	57,8	—
«Ягодні»	56,8	27
«Полісся»	55,2	20,7
«Буг»	51,4	5,7
«Нава»	47,4	—
м. Шевченка	46,5	16,3
«Радянська Україна»	42,6	—
«Світланка»	38,6	14,3
м. Паркомента	36,3	12,1
«Прикордонник»	27,8	—
«Промінь»	26,5	—
«Забужжя»	25	—
«Зіранки»	24,1	—
«Городнянське»	23,8	5,7
«Вільна Україна»	22,9	—
«Полісся»	22,2	—
«Дружба»	20	5,7
«Голованське»	13,8	3,4
«Батьківщина»	3,6	—
«Волинь»	—	—

НОВИНИ ПАРТІЙНОГО ЖИТТЯ

ОБРАНО НОВОГО ГОЛОВУ

Відбулися збори районної організації Соціал-демократичної партії України (об'єднаної). Розглянуто організаційні питання. Головою районної організації обрано В'ячеслава Богдана — керуючого філією «Авальбанку». До цього осередок очолював Олександр Степанюк (див. «Наше життя», 31 липня 1999 року). І ось тепер доведеться партійні справи передавати новому керівникові.

На зібранні також йшла мова про покращення внутріпартійної роботи, активніший вплив партійців на стан передвиборчих справ. Як відомо, СДПУ(о) оголосила про свою підтримку на сьогоднішніх президентських виборах діючого глави держави Леоніда Кучми.

Районна організація цієї партії нараховує у своїх рядах близько трид-

цять членів. А всього на Волині, як повідомляє друкований орган партії «Наша газета», працює 19 партосередків, які мають загалом 2416 членів.

ЧІХ РУК СПРАВА?

У Любомлі на фасадах окремих службових приміщень уже кілька тижнів висять «намертво» приклеєні листівки, в яких «розвінчуються» кандидати у президенти Олександр Мороз і Євген Марчук. Стиль листівок свідчить, що це справа рух Комуністичної партії. Ніби вона розтиражувала цей компромат по всій Україні.

Я поцікавився у секретаря Любомльського РК КПУ Юрія Страшнюка, чи правда це? Він заперечив і повідомив, що в окремих містах навіть скидали цей продукт з вертольота. КПУ заявила про свою непричетність до фальшивок.

Значить, й такими брудними засобами дехто не гребує аби скомпромету-

вати й вибити з колії суперників на президентських виборах? Сумніваю, щоб асесильна СБУ не аналізав авторів цього замовлення. Втім, ще не таке може бути...

ПОПОВНЕННЯ СІМ'І КОМУНІСТІВ

Про шляхи поліпшення внутріпартійної діяльності у зв'язку наближення президентських виборів йшлося і на загальних зборах районної організації КПУ. На зборах було прийнято у члени компартії 30-річного мешканця міста, а також чотирьох поновлено в уряді КПУ. У свій час вони уже були на обліку, але через відомі політичні причини призупинили своє членство. За кількістю членів районна організація комуністів у нашому краї посідає третє місце. На першому — Аграрна: 313 членів, за нею йде «Громада» — більше 50 чоловік.

Олег САШУК.

Як ми розповідали в попередніх статтях, передостанній редактор Галицько-Волинського літопису

правдоподібно писав літопис у Любомлі при князі Володимирі Васильковичі, до останніх днів його життя. Тому то й маємо такий детальний опис життя і діяльності цього князя. Детально аналізуючи літопис, ми бачимо, що це було не просто воззв'язання князя, а саме його життя було чесним і правдивим.

Ми не знаємо року народження князя, але по літопису можна зробити висновок, що прожив він більше сорока літ. Пройдемося ж по життєвому шляху нашого славного волинського князя і нагадаємо події 700-річної давності коли на території України виникло нове державне об'єднання — Галицько-Волинське князівство.

Вперше згадується у літописі князь Володимир, син Васильків, внук Романа у 1258 році, коли через деякий час після походу хана Куремси Бурондай із своїм військом татарським покликаним у похід на Литву короля Данила Галицького. Змушений виконувати його волю Данило послав за себе брата Василька, який оставив у Данила княгиню Олену і сина свого Володимира.

Не забував великий литовський князь Миндога, що Василько із Бурондаєм пустошили землю Литовську. Послав він тоді дві рать проти Василька. Одна з них грабувала коло Каменя (Каширського). Друга рать литовська, що воювала коло міста Мельниці, була настигнута Васильком із своїм сином Володимиром при озері Неблі. Василько пішов у наступ і вся рать литовська була посічена і потоплена в озері. Тоді ж у 1262 році королю Данилу були послані трофеї і він дуже порадіє перемозі брата і племінника своїх.

Після цього бою у 1262 році відбувся з'їзд руських князів із лядським князем Болеславом Соромливим. Зібралися тоді в місті Тернаві король Данило із своїми синами Левом і Шварном, а Василько із своїм сином Володимиром. Дмовилися тоді вони про мир між землею руською і Лядською, заприсягнувши на чесному хресті.

У рік вбиства князя Миндога (1263 р.) князь брянський Роман Михайлович віддав дочку Ольгу за князя Володимира Васильковича, внука великого князя Романа. В той же час прийшла рать литовська на Романа Михайловича. Хоч в бою він був і поранений, але переміг і, прихавши в Брянськ, віддав дочку свою.

У 1265 році, по смерті батька свого Данила (1264 р.) Шварно порушив договір і рушив з Войшелком на ляхів проти Болеслава Соромливого, князя лядського. Так знову розпочалась війна між Ляхами і Руссю. Вони своїми походами розірвали дружбу. Ляхи почали робити набіги коло Холма. Прихавши із Литви, Шварно почав збирати військо своє разом із князями Васильком і сином його Володимиром. Шварно спустошив коло Любліна, Володимир коло міста Білої. Взавши багато здобичі, Володимир пішов до міста Червеня, де перебував батько, а з Червеня до м. Во-

«... сей же благовірний князь Володимир на зріст був високий, у плечах великий, з лица гарний, волосся мав жовте кучеряве, бороду стриг, і руки мав гарні і ноги. Голос же в нього був низький і нижня губа дебела. Говорив він ясно (словами) зі (святих) книг, тому що був філософ великий. І лювець він (був) умілий і хоробрий. (Був) він кроткий, смиренний, незлобивий, справедливий, не загребущий, не лживий, злодійство ненавидів, а пиття не пив (хмільного) зроду. Приязнь же він мав до всіх, а особливо ж до братів своїх, у хресному ж цілуванні стояв по всім правді істинній, не лицемірній, і страху божого сповнений. На весь (бо) церковний чин і на церковників одкрив був йому бог серце і очі, і не затьмарював він ума свого п'янством, і кормителем він був ченцям, і черницям, і вбогим, і всякому стану він яко улюблений отець був...»

Частина 1

лодимира. Тим часом Болеслав запропонував мир і запропонував з'їзд у Тернаві. Василько вже в дорозі до Тернави взнав, що ляхи обманули його і плондрують його землю коло Белза. На них Василько послав Шварна і сина свого Володимира. Шварно, не послушавши поради Василька, йдучи із своїм полком попереду, не дїждавшись Володимира, кинувся у бій і був поляками повністю розбитий. Після цієї перемоги ляхи знову

«... І прославився він за добро і справедливість»

ІЗ ЖИТТЯ КНЯЗЯ ВОЛОДИМИРА ВАСИЛЬКОВИЧА І РОЗБУДОВИ МІСТА ЛЮБОМЛЯ

змирилися з Руссю.

Після смерті великого князя Володимирського, Василька, брата Данилового, у 1269 році, по ньому став княжити на Волинських землях син його Володимир, який правдолюбством був відомий до роду свого, бояр і простих людей.

У 1271 році, тримаючи мир із Болеславом Соромливим, який почав війну з воротиславським князем, князь Володимир послав на допомогу Болеславу свою рать із воєводою Желіславом, бо сам пішов на ятвягів.

Коли княжив князь Тройден у Литві, то мав велику образу на Володимира за батька його Василька, який вбив на війнах трьох його братів. Воювали вони між собою цілий 1274 рік.

А в 1275 році відбувся вже спільний похід князів Лева, Мстислава і Володимира з князями пінськими і туровськими, а також з татарами на місто Дорогичин, яке захопив Тройден. Лев у тому поході обманув своїх братів і сам захопив місто з татарами. Ще й до того у Володимира були погані відносини із Левом із-за того, що Лев не вважав інших князів рівними собі. В поході брав участь також тесть Володимира князь Роман брянський із сином Олегом, якого після походу відправив за себе в гості у Володимира.

В 1276 році Володимир із Левом послали військо свої на прусів, які були посажені Тройденом коло Слоніма і захопили їх, взявши також Турійськ на річці Німані.

Після цього Володимир почав думати, як поставити за Берестем город для оборони від ятвягів і литви, бо ця земля опустіла за 80 років після Романа Мстиславовича. Послав Володимир мужа-умільця Олексу, який і раніш багато городів поставив, вибрати місце. Князь влюбовав вибране місце на березі річки Лосни, і, розчиствавши його від лісу, у 1277 році поставив місто і назвав його Каменець, тому що

До 800-річчя створення Галицько-Волинської держави

земля була кам'яна.

Вже 1278 року прислав хан татарський Ногай посла з грамотами до Лева, Мстислава і Володимира йти в похід на Литву. Пішли в похід князі Мстислав, Юрій Львович і Володимир. При осаді міста Городна на р. Німані городенці відкупились попоненими і була знята осада.

У 1279 році був великий голод в Русі, Ляхах, Литві і Ятвягах. І через це прислали ятвяги послів своїх до Володимира з проханням продати хліба, щоб не померти з голоду. Володимир послав із Берестя до них хліб на човнах по Бугу. Але на р. Нарев вони були побиті і пограбовані князем Кондратом мазовецьким, за що потім Володимир спустошив його землі.

Через те, що Лев Данилович після смерті краківського князя Болеслава почав претендувати на землі лядські, то запросив він татар, а татари заставили йти в цей похід у 1280 році Мстислава Даниловича і Володимира Васильковича. Дійшли вони до міста Судомира, а з походу вернувся Лев з великим безчестям.

У 1282 році в відплату за набіг Лева Лешко Чорний із Болесла-Соматовичем пограбували землі Лева і Кондрата мазовецького. На прохання Кондрата Володимир пішов йому на поміч. Зібравши військо своє і взявши в поміч військо Юрія Львовича, дійшли вони до Берестя, де Володимир залишився, пославши з військом воєвод своїх. Об'єднавши всі війська, Кондрат взяв приступом любиме місто Болеслава Гостинне, спаливши його і пограбувавши.

О. ОСТАПЮК,

директор Любомльського краєзнавчого музею.

(ДАЛІ БУДЕ)

Вежа у м. Каменці (Білорусія), яку побудував князь Володимир Василькович у XIII ст. Сучасний вигляд.

виставка в музеї діє і зараз.

Разом з обслуговуванням 3620 читачів чималу роботу проводять районні бібліотеки для дорослих і дітей. Тут проводяться літературно-музичні вечори, вечори відпочинку, мистецькі зустрічі, дитячі ранки, літературні години, засідання молодих поетів Любомльщини. Працює клуб творчої інтелігенції «Хвилі Світязя», постійно організовуються книжкові виставки до державних та релігійних свят.

Духовною віхою надбань нашого краю є робота районного Будинку культури, його колектив знаходиться в постійних творчих пошуках, результати яких — цікаві мистецькі заходи: тематичні вечори, літературно-музичні композиції, розважальні програми, масові гуляння, вечори відпочинку тощо. Колективи художньої самодіяльності РБК обслуговують різні категорії населення. В середньому за рік концертною бригадою здійснюється до 60-ти концертів. Авторитетом у глядачів користується народний самодіяльний хор ветеранів війни і праці «Осіне золото», ансамбль народної пісні «Любава» — колективи знані, як і на Волині, так і в республіках Білорусії і Польщі — ВІА, народний самодіяльний театр, вокальний ансамбль «Струна», солісти, цитці. За сценаріями, розробленими працівниками РБК, проводиться всі районні і міські мистецькі заходи. При РБК працюють любительські об'єднання та клуби за інтересами: «Розрада», «Криниця», «Щаслива сім'я».

Відданість своїй справі притаманна викладачам музичної школи, які постійно працюють в напрямку естетичного виховання та музичної орієнтації дітей міста та району. Навесні були проведені нові форми роботи, цікаві зустрічі учнів музичної школи з учнівськими колективами шкільного міста, перед якими виступали переможці обласних музичних конкурсів — майбутній акордеоніст Василь Степанюк, піаніст Олександр Салуха, тубіст Павло Калішевич. Гордістю школи є сімейне trio Остапа, Андрія, Олеси Коначуків з с. Ясне, Мар'яни Нюні з с.мт. Головне та багато інших обдарованих дітей.

З числа викладачів створений і успішно працює відомий в області і за її межами народний самодіяльний ансамбль «Вербицька», як взірць виконавської майстерності. Крім цього, окремі викладачі є керівниками аматорських колективів в РБК. Шнур Л.Ф. працює з ветеранським хором, Стець Л.П. — з хоровою академічною капелю.

Про роботу культурно-освітніх закладів, самовідданість і ентузіазм їх працівників можна було б писати багато. Але ті риси моїх копєг не можуть врятувати плачевного становища культури.

І поки в Україні не буде розроблена та ухвалена державна програма розвитку і підтримки діяльності закладів культури, зрушень яких не буде.

В. КЛИМОВИЧ,
завідуючий відділом культури
Любомльської райдержадміністрації.

P.S. Нещодавно в районній газеті була опублікована стаття журналіста Олександра Хоменчука «Самозакоханість — не аргумент».

Я, як «проводир районної культури», вважаю за обов'язок дати коротку відповідь, бо в дискусію з добродієм Хоменчуком вступати не буду.

Почну з кінця статті — про фінансування клубних установ району. 20135 гривень — для РБК і 28406 гривень для клубних установ — все правильно, якби не один штрих. В зв'язку з обмеженим фінансуванням нашої галузі вже декілька років підряд кошти на утримання всіх установ району централізуються при РБК. З передбачених централізованих 24500 гривень профінансовано 16483 гривні в районний Будинку культури в тому числі заробітні плати та комунальні послуги. Решта централізованих коштів 8017 гривень витрачено на утримання інших установ.

По-друге, концерти готуються не «до якоїсь там дати», а до важливих державних і релігійних свят. Не знаю, яким колективом РБК пропонує автор оновлювати репертуар, бо якщо це стосується ансамблю народної пісні «Любава», то в його роботу є до сотні піснених творів, якщо це вокально-інструментальний ансамбль, то він дебютував на День Конституції Украї-

ни з новим репертуаром. Щодо поїздок за кордон, то теж факти безпідставні, бо в цьому році у нас їх було п'ять. Двічі їздила «Любава», двічі ветеранський хор, і один раз — танцювальний колектив «Хуторянка» з с.мт. Головне. В минулі роки в Республіці Польща, крім названих колективів побували, чоловічий вокальний гурт Головинського МБК, фольклорні колективи «Перевесло» та «Опалінка» з сіл Радохів і Гуца та ансамбль «Вербицька».

Щодо російських пісень, які ніби звучали на святі Молдії, зізнаюсь, що не бачу в цьому нічого страшного, що були вони, та відсотків на вісімдесят пісні звучали українською мовою. («Ні, я не ту лохав», «Чортополох», «Смерека», «Червона рута» і т.п.)

Вважаю ці звинувачення безпідставні. Днями директора РБК Климович Л.А. нагороджено почесною грамотою Кабінету Міністрів України і пам'ятним знаком за вагомий внесок у розвиток української культури, високий професіоналізм, активну участь в організації і проведенні Всеукраїнського огляду народної творчості. Це заслужена нагорода всьому колективу районного Будинку культури і працівників культури цілому.

10 вересня 1999 року об 11.00 годині в залі засідань районного відділу освіти

ВІДБУДЕТЬСЯ СЬОМА СЕСІЯ

Любомльської міської ради XXIII скликання.

На розгляд сесії виносяться наступні питання:

1. Про утворення дільничних виборчих комісій.
2. Звіт про роботу постійної комісії з питань законності, правопорядку, дотримання прав людини, депутатської діяльності та етики.

3. Про затвердження розпоряджень міського голови прийнятих в міжсесійний період.

4. Різне.

На сесію запросити депутатів міської ради, депутатів районної, обласної ради, які проживають на території міста, представників партій та довірених осіб кандидатів у Президенти України, які подали подання на представників в члени дільничних виборчих комісій по виборах Президента України в м. Любомлі.

Міський голова П.У. Мохонюк.

ГУРТОМ НА БАТЬКА...

22 серпня на Театральному майдані обласного центру відбувся традиційний мітинг на честь відзначення 8-ї річниці Незалежності України. Але це дійство перетворилося на паляння і обливання брудом виконавчої влади і особисто Президента України.

Пропонуємо читачам з деякими скороченнями статтю Олександра Стецюка, що була надрукована в газеті «Вісник» від 2 вересня 1999 року №35.

Відбулося об'єднання декількох кандидатів, які мають між собою мало спільного. Мета одна — повалити Президента Кучму. Чому вони пішли на це? Адже, як визнають учасники альянсу, самотужки перемогти Леоніда Даниловича кожен з них не здатний.

«Істина така, що, як би хто себе не бив у груди, доводячи, що тільки він може пересилити нинішнього Президента, ніхто з одинадцяти кандидатів самотужки його не переможе. І треба ставитися до цього спокійно, але ставитися як до факту, який заперечувати неможливо. Тобто, не потрібно ні собі, ні людям пускати в голову туман. Не треба думати і про те, що можна перемогти у будь-якому дуеті чи в складі тріо, арифметично склавши голоси своїх прихильників. «Блеф», — так пише марчуківська газета «День» у числі від 26 серпня, яку важко запідозрити в симпатіях до Леоніда Кучми.

Об'єднання таких різноманітних сил насправді означає, що партії, які беруть участь в альянсі, не мають чітких політичних пріоритетів. У всіх наяву йде звичайна кулія та звичайний продаж голосів виборців. Кандидат, який має більший рейтинг, просто перекупляє голоси своїх соратників, обіцяючи їм натомість різноманітні посади в новому уряді.

До речі. Досвід подібних українських передвиборчих альянсів свідчить: все це, як правило, завершується великими «розборками» і крупними скандалами. Як правило, той, хто багато обіцяє, після перемоги просто

знищує вчорашніх попутників? Хіба ви забули досвід «великого вусатого грузина», який перестріляв практично всіх соратників Леніна? Так це було в «старі добрі часи».

Отже, наші герої вирішили об'єднати голоси своїх прихильників, стверджуючи, що одного з них (кого — вони назвуть пізніше) виборці вже 31 жовтня побачать Президентом. Хоча в багатьох є сильні сумніви в такому безапеляційному твердженні.

Давно доведено: чим більше кандидатів — тим менше у кожного з них шансів на перемогу. Тому найбільші втрати несе той, хто має найбільший рейтинг. А раз наші герої самі визнають, що найбільший рейтинг у Леоніда Кучми, то спілка кількох його опонентів може розцінюватися як дещо запізнений подарунок до дня народження Президента. Хоча, крім нього, від даного альянсу виграє ще кілька кандидатів, але, ось іронія долі, тільки не серед тих, хто об'єдналися!

В першу чергу явно виграє Петро Симоненко, якому на тарілочки з голубеньким обідком приносять голоси частини соціалістів, які ледь не почали блювати від перспективи об'єднуватися з «культура націоналістами» та «дрібнобуржуазними» прихильниками Євгена Марчука. Плюс до цього товариш перший секретар ЦК КПУ отримає ще більшу частину симпатій Олександра Ткаченка, які, за соціологічними опитуваннями, мають швидше комуністичні, аніж ліберальні погляди.

З другого, з правого флангу, нема-

ло прибічників Євгена Кириловича відійдуть або до Юрія Костенка та Геннадія Удовенка, або, що найреальніше, до Леоніда Кучми як до найменшої з усіх напастей.

Таким чином, в результаті угоди, спільний кандидат від коаліції набуває ознак зведеного відділення, де є аж три «генерали», один «сфрейтор» і відсутні рядові бійці...

За всіма цими маневрами якимось за кадром залишилося питання: «А що отримають виборці, якщо переможе Мороз, Марчук, Ткаченко та Олійник який «примює» до них»? Крім прагнення до влади, більш ніщо не об'єднує різноманітні угруповання, кожне з яких має свої корисливі економічно-фінансові інтереси. Їхня перемога на виборах стане початком широкомасштабного переділу власності в Україні, і кожен з вчорашніх союзників почне тягнути коадру на себе.

Як відомо, забрати власність в одних і передати її іншим можна двома способами — швидко, але в морі крові, чи повільно, з допомогою усіляких юридичних фокусів та зміни законодавчої бази. Цим і буде займатися коаліційна «квітка» упродовж наступного періоду часу, а зовсім не «наведенням порядку», про який мріють деякі діди, що впади в червоне дитинство.

То що ж нам потрібно, земляки? Чергові «розборки» між київськими пузаннями чи будівництво держави де кожен рано чи пізно буде почувати себе забезпеченою людиною? Нехай кожен відповість на це запитання самотужки.

ЧАЙ, ЧАЙОК, ЧАЙЩЕ

Ваше здоров'я

Здається, людей можна поділити на «кавоманів» — тих, які без кави життя не знають, і тих, і їх, мабуть, більшість, що звикли до чаю. Так — звикли, бо вживати чай — це звичка, звичка до своєрідного і, до речі, не шкідливого для здоров'я наркотика.

Чи то на роботі, чи то вдома, чи в гостях перше, що пропонують вам, — випити чаю і не дивно, адже чай — один із найдавніших напоїв, що вживає людина. Смакові якості, аромат, стимулюючий вплив забезпечили йому поширення серед народів усіх континентів. Благотворний фізіологічний вплив чаю на організм людини був помічений ще здавна і застосовувався досить успішно.

Чай став не лише напоєм, який дає задоволення, але й лікувальним засобом. Є легенда, що чайний кущ виріс із впадів на землю повік одного китайського святого: він постриг їх після того, як заснув під час молитви. Розпізнавшись на самого себе, чернець захотів, щоб у нього ніколи не змикалися очі. Чи не ця обставина надала чаю стимулюючі властивості? До того ж, не замінюючи собою їжі, цей напій допомагає людині витримувати доволі тривалий час без неї. Причому, вживаючи чай, при недоданні людина не лише повільніше втрачає вагу, але й,

головне, — значною мірою зберігає працездатність. Як виявили дослідники, калорійність напою майже в 25 разів вища, ніж навіть у пшеничного хліба — такий високий вміст в ньому білків.

Що ж стосується профілактичних і лікувальних властивостей чаю, то ми знаємо про них теж далеко не все. Так, чай допомагає у багатьох випадках відрегулювати процес травлення. Давно було помічено, що міцний чай діє як засіб при розладі шлунку, причому у випадках сильного розладу чай фактично залишається єдиним продуктом, який хворий може вживати. Стимулюючу дію справляє чай і на нашу шкіру.

За твердженням туркменського лікаря С.І. Бердисові, яка дослідила 14 сортів чаю, зелений чай має найвищі бактерицидні властивості.

Що ж стосується судинної системи, то чай діє на неї заспокійливо, розширює судини і тим самим полегшує процес кровообігу, створює нормальний кров'яний тиск. Тому упередження гіпертонії проти чаю абсолютно не обгрунтовані. Навпаки, при гіпертонії катехін і чаю, що вживаються в більш концентрованому вигляді, понижують тиск, знімають головний біль та шуми у вухах.

Чай, завдячуючи кофеїну, не лише знімає головний біль, проганяє сон, а й допомагає розкриттю творчих сил мозку, стимулює до більш поглибленої й зосередженої думки.

Одне слово — пийте на здоров'я чай!

Підготувала Марина ПОЙДИНА (ДІНАУ).

ВІП'ЯЄМО

Розмаїттям вересневих троянд увійшло в долю жителя м. Любомль БУГАЙЧУК Надії Федорівни її перше 40-річчя.

Нехай сивокрила зозуля кує на калині не раз,
про гарно прожиті роки щодраз сповідаючи Вас.
Нехай вони будуть багаті і повні тепла та добра,
такими, як щедра плодами Ваших народин осеня пора.
Нехай із ранковим сарпанком розтануть невгоди усі,
Хай шле Вам Бог здоров'я, силу,
Щоб Ви щасливими були.

З повагою хресний син
Павло з сім'єю.

Організація Волинського братства вояків Української Повстанської Армії, яку очолює Мелетій Семенюк, впродовж кількох років працює над згуртуванням та опікою ветеранів УПА та інших репресованих волинців. У зв'язку з цим 10 вересня братство запрошує прийти на 11 годину в зал міського кінотеатру всіх, хто підтримує цю організацію.

Волинське крайове братство УПА.

Ковельська фірма «ВІТ»

ПРИЙМАЄ ЗАМОВЛЕННЯ

на виготовлення пам'яток. Звертатись за телефоном в м. Любомлі 2-16-64.

ПРОДАЄТЬСЯ 2-кімнатна квартира в м. Любомлі по вул. 1 Травня, 21 кв. 1. Звертатись за тією ж адресою.

МПП «Криниця», вул. 1 Травня, 124

ПРИЙМАЄ ВІД НАСЕЛЕННЯ

продовольчу незаражену картоплю, можливий обмін на зерно пшениці 1:1, або борошно другого сорту 1:2.

СПІВЧУВАЄМО

Правління, профком та працівники КСП «Промінь» сумують з приводу смерті пенсіонера господарства

Бінока Петро Кіндратовича

і висловлюють співчуття рідним та близьким покійного.

Колектив Хворостівської загальноосвітньої школи висловлює щире співчуття вчителю Тіхтєвій Ользі Михайлівні з приводу передчасної смерті чоловіка

Тригорія Івановича.

Колектив працівників Шацького управління осушувальних систем висловлює щире співчуття працівнику Любомльської дільниці Кириченку Миколі Олександровичу з приводу тяжкої втрати — трагічної загибелі сина.

Колектив філіалу «Полісся» АСТ «Терен» висловлює глибоке співчуття працівнику Пращуру Петру Григоровичу з приводу тяжкої втрати — трагічної смерті сина.

Група №12 СПТУ-8, майстер і класний керівник глибоко сумують з приводу передчасної смерті однокурсника

Кириченко Володимира Миколайовича

і висловлюють щирі співчуття рідним і близьким покійного.

Колектив співробітників райвідділу внутрішніх справ УМВС глибоко сумує з приводу трагічної загибелі дільничного інспектора

Семеново Стелана Михайловича

і висловлює щирі співчуття сім'ї покійного.

Колектив співробітників райвідділу внутрішніх справ УМВС глибоко сумує з приводу смерті ветерана внутрішніх справ

Сухорукова Петра Архиповича

і висловлює щирі співчуття рідним і близьким покійного.

ДУМКИ АВТОРА НЕ ЗАВЖДИ СПІВПАДАЮТЬ З ТОЧКОЮ ЗОРУ РЕДАКЦІЇ. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ДОСТОВІРНІСТЬ ФАКТІВ НЕСЄ АВТОР | Заст. редактора Олександр КОМЕЧУК

<p>«Наше життя» 264640 м.Любомль, вул. Травня, 18 Газета видається з 22 жовтня 1939 року Виходить у четвер і суботу</p>	<p>ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-13-51; відл. секретаря — 2-11-31; відділи: громадсько-політичного життя, агропромислового та заст. редактора — 2-14-78; бухгалтерія — 2-11-75.</p>	<p>Передплатний індекс — 61618 Офсетний друк. Обсяг 1 друк. арк. Тираж 2338 Зом. 3493 Ресстраційний номер ВЛ 106 від 13 лютого 1998 року</p>	<p>Співзасновники: районна рада, райдержадміністрація та трудовий колектив редакції. Адреса співзасновників: м.Любомль, вул. Незалежності, 23</p>	<p>Газета набрана і зверстана в комп'ютер- ному відділі редакції. Оператори: Олександр КОСОГОРОВ, Сергій ШИШУТА. Віддруковано в ТзОВ «Ковельська міська друкарня» (м.Ковель, вул. Гру- шавського, 2. Телефон 2-24-11). Відл. за випуск Валентина ХВАС</p>
---	---	--	---	---